

[Jørgen Junior]

ellers bliver det et sørgelig sjusket resultat, der minder alt for meget om det, regeringen har lagt frem.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg skal her på venstres vegne kommentere de af forslagene, der vedrører det bolig-mæssige, medens min partifælle hr. Bertel Haarder vil belyse andre sider af pensionsforslagene.

Jeg vil gerne sige indledningsvis vedrørende disse forslag, at over det hele svæver det samfundsøkonomiske problem, om man har råd til at begive sig ind på det, regeringen her tænker sig. Det tror jeg nok der er mange som er meget stærkt i tvivl om, hvor god viljen ellers er til at give pensionisterne noget mere. Jeg har lagt mærke til, at regeringen også har været opmærksom på dette forhold derved, at økonomiministeren i hvert fald har bestræbt sig på at være her i huset.

Venstre er skeptisk over for boligforslagene. Det gælder både regeringens forslag og det kommunistiske forslag, der jo i princippet er inde på de samme tanker. Hvorfor skal der laves så omfattende forslag, når vi i dag har boligsikring for lejere og det, man foreslår for ejeres vedkommende, stort set er at lette for byrder, det offentlige selv har pålagt dem?

Hvad angår lejernes problemer med hensyn til deres boligudgifter, herunder de pensionister, der er lejere, forholder det sig jo sådan, at vi her i samfundet har nogle sociale boligselskaber – det kaldes de da i hvert fald – hvortil statskassen yder meget betydelige tilskud. Man kan derfor godt undre sig over, at regeringen så foreslår, at der nu skal indrettes en særlig social boligydelse, for det må jo være en erkendelse af, at disse selskaber ikke er så sociale, som de altså gerne vil give det indtryk af og udsender en hel del propaganda om.

Man kan i den forbindelse også undre sig over, at socialdemokratiet nu åbenbart skal overtage en opgave fra boligministeriet. Også i øvrigt er forslaget om støtte til lejere jo udtryk for en erkendelse af en i hvert fald delvis fejlslagen boligpolitik og økonomisk politik, der har skabt store og skæve lejeforskelle. Havde man i tidens løb fulgt venstres boligpolitiske synspunkter mere, var man

ikke kommet til at stå over for så udprægede urimeligheder.

For ejernes vedkommende må vi da sige, at det er tiltalende, at regeringen kan se deres problemer, men det er næppe meget værd, hvad der foreslås. Regeringen er altså klar over de problemer, ejerne af eget hus har, ikke mindst når de bliver pensionister. Det er jo netop en gruppe, der rammes meget urimeligt ved inflation. Disse mennesker, der har søgt at sikre sig, at de har en bolig i de ældre år, er kommet i klemme, fordi man med en socialdemokratisk politik på forskellig måde beskatter den fuldstændig kunstige stigning, der har været i værdien af den bolig, de troede de i tryghed kunne have i deres alderdom. At det virkelig har været disse menneskers indstilling, fremgår af bemærkningerne til forslaget, for deraf fremgår det, at den gennemsnitlige belåning af ejerboligerne er 31.000 kr. Det er unægtelig meget, meget langt fra det, vi ellers får ørerne tudet fulde af, om, hvordan ejerne af egne huse belåner værdistigningen i deres ejendom. Er der nogen, der havde en mulighed for det, var det netop mange gange disse mennesker, der ofte har haft deres huse i mange år, men her kan vi altså se de reelle tal fremlagt af en socialdemokratisk regering.

Jeg ved godt, at der fra skatteministerens side tales om nye byrder for dem, der har eget hus, og nu vil man altså med dette forslag søge at lette ejerne for de offentlige byrder, der er. Det kunne unægtelig gøres lettere ved, at man undgik en række af disse byrder, bl. a. de høje ejendomsskatter, tanker, som venstre gang på gang har peget på. Måske skal forslaget også være med til at foregribe nye indgreb mod dem, der ejer eget hus, fra skatteministerens side.

Det er altså tvivlsomt, hvad der er af værdi i forslaget for dem, der bor i eget hus. Det er bl. a. sådan, at der er en regel om, at hvis der er mere end ét rum mere, end der er personer i en bolig, skal godtgørelsen nedsættes, og da mange af disse folk med eget hus bor i huse, der nødvendigvis har et vist antal rum, vil man måske allerede ad den vej med de bestemmelser, der er i forslaget, udhule dets værdi. Endvidere er det sådan, at pensionisterne kun kan få medregnet 80 pct. af prioritetsudgifterne, og det viser også, at der her kan blive tale om en forringelse.